

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: DK-10C/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722203722
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Novotná
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2023:5722203722.2

Uznesenie

Okresný súd Námestovo v spore žalobcu: K. M., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom V., R. M. 5268/111, proti žalovaným: 1/ NEOGRAFIA, a.s., so sídlom Martin - Priekopa, Sučianska 39A, IČO: 31 597 912, 2/ Okresný súd Martin, so sídlom Martin, E. B. Lukáča 2A, IČO: 00165786, 3/ Krajský súd v Žiline, so sídlom Žilina, Orolská 3, IČO: 35995572, o žalobe na obnovu konania, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 11C/311/2002 o d m i e t a .

II. Súd žalobu na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp.zn. 23Co 229/2004 o d m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Tunajšiemu súdu bol uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 7NcC/1/2023-28 zo dňa 25.01.2023, právoplatným dňa 06.02.2023, prikázaný na prejednanie a rozhodnutie spor vedený pôvodne na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 15C/83/2022, a to po tom, ako uzneseniami Okresného súdu Martin sp.zn. 15C/83/2022, 1SprR/129/2022 zo dňa 20.12.2022 boli vylúčení z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci všetci sudcovia Okresného súdu Martin.

2. V nadväznosti na vyššie citované uznesenie Krajského súdu v Žiline bol dňa 10.02.2023 tunajšiemu súdu doručený spis pôvodne vedený na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 15C/83/2022, obsahom ktorého je podanie žalobcu K. M., nar. XX.XX.XXXX, označené ako „obeť trestného činu žalovanou a justičného zločinu od 04.02.2002 podáva žalobu súdu o obnovu konania vo veci 11C a násl.“ zo dňa 31.10.2022, ktorým návrhom sa menovaný žalobca domáha povolenia obnovy konania. Predmetný návrh bol doplnený podaním žalobcu zo dňa 07.02.2023, označeným ako „obeť trestného činu žalovanou a justičného zločinu od 04.02.2002 podáva žalobu súdu v DK o obnovu konania vo veci 11C v MT a násl. tak, že súdnym rozhodnutím v 11C, 23Co je spáchaný trestný čin a vynesený rozsudok je neplatný od samého začiatku do dnes“, ktorý bol zo strany Okresného súdu Martin doručený tunajšiemu súdu dňa 13.02.2023.

3. Prvotným podaním zo dňa 31.10.2022 žalobca „vzýval súd v obnove konania ,aby vec rozsúdil tak, či invalidita chrčtice od r. 1988 sa vyliečila od 20.12.1999 a vyniesol nasledovný rozsudok:

I. súd v č.k. 11C/311/2002 zneužil právomoc verejného činiteľa tým, že súd 11C podľa dôkazu zo dňa 17.01.2000 zmenil príčinu sporu aj žalobnú otázku medzi účastníkmi konania, čím sa žalobca stal obeťou justičného zločinu a vec o žalobnom návrhu preto nie je rozsúdená od 04.02.2002 do dnes tak, či trvalý následok po pracovnom úraze z 01.08.1977 a invalidita chrčtice žalobcu od r. 1988 sa vyliečila od 20.12.1999

II. súd určuje príčinu sporu, ktorou je odškodnenie žalobcu za invaliditu od r. 1988 a spôsobenej straty na zárobku vo výške 13.896,20 Čk s prísl. a žalobnú otázku Či invalidita chrčtice žalobcu od r. 1988

sa žalobcovi vyliečila podľa dôkazu zo dňa 17.01.2000 od 20.12.1999 v priamej príčinnej súvislosti s vykonanou treťou operáciou chrbtice žalobcu v máji 2002?

III. súd v obnove konania vynáša nasledovný rozsudok:

- vec 11C/311/2002 podľa dôkazu zo dňa 17.01.2000 nie je rozsúdená o odškodné za invaliditu podľa § 216 CSP a vo veci neexistuje právoplatný rozsudok od 04.02.2002 do dnes v priamej príčinnej súvislosti s dôkazom zo dňa 30.05.2002

- zmenou súdu príčiny sporu aj žalobnej otázky medzi účastníkmi konania od 20.12.1999 súd zneužil právomoc verejného činiteľa a tak súdnym rozhodnutím páchal trestný čin

- žalobca je rozhodnutím súdu obeťou justičného zločinu páchaného od 04.02.2002 do dnes

- trestným činom vo veci 11C vynesený rozsudok 11C je od samého začiatku neplatný

- zákonom chránený invalidný žalobca má podľa dôkazu zo dňa 17.01.2000 právo na odškodné za stratu na zárobku spôsobenú invaliditou chrbtice od r. 1988 v období od 20.12.1999 do 10.01.2000 vo výške 13.896,20 Čk s prísl.

- zákonom chránený invalidný žalobca ako obeť trestného činu v súdnom konaní 11C od 04.02.2002 do dnes má právo na odškodné za majetkovú aj nemajetkovú ujmu spôsobenú trestným činom konajúcich sudcov vo veci sp.zn. 11C/311/2002 takto:

a) majetková ujma v konaní o predmetnej PN:

- žalovaný 1/ vyplatí žalobcovi za trvalý následok po pracovnom úraze z 01.08.1977 počas predmetnej PN odškodné za invaliditu vo výške 13.896,20 Čk s prísl. spolu s úrokom z omeškania, vrátane súdnych trov a úroku z omeškania v zmysle úrokových sadzieb určených NBS vo výške 13 % ročne z dlžnej sumy od 31.10.2004

- od žalovaného 2/ bude žalobcovi vrátená poriadková pokuta vo výške 471,- eur udelená súdom z pomsty za pravdivú sťažnosť na prieťahy v konaní o predmetnej PN v nerozsúdenej od 04.02.2002 do dnes

b) nemajetková ujma:

- žalovaný 1/, 2/ a 3/ rovnakým dielom vyplatia žalobcovi odškodné za nemajetkovú ujmu vo výške 57.000,- eur v konaní o predmetnej PN z dôvodu, že sa žalobca nemohol venovať svojmu zdraviu a záľubám, ale musel sa z dôvodného trestného činu a korupcie žalovaných 1/, 2/ vo veci 11C venovať súdnym konaniam

c) priznal žalobcovi súdne trovy. V prípade neúspechu žalobcu v konaní, rozhodol tak, ako vo veci 11C a 23Co rozhodol súd rozsudkami v roku 2004.

4. Tunajší súd, po prikázaní veci, podanie žalobcu označené ako „obeť trestného činu žalovanou a justičného zločinu od 04.02.2002 podáva žalobu súdu o obnovu konania vo veci 11C a násl.“, doplnené podaním označeným ako „obeť trestného činu žalovanou a justičného zločinu od 04.02.2002 podáva žalobu súdu v DK o obnovu konania vo veci 11C v MT a násl. tak, že súdnym rozhodnutím v 11C, 23Co je spáchaný trestný čin a vynesený rozsudok je neplatný od samého začiatku do dnes“ posúdil podľa obsahu ako žalobu na obnovu konania. Súd po preskúmaní žaloby na obnovu konania mal za to, že táto je neúplná, pretože nespĺňa všetky náležitosti podľa § 406 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a preto postupom podľa § 129 ods. 1 CSP uznesením č.k. 10C/4/2023-44 zo dňa 15.03.2023 vyzval žalobcu na jej doplnenie tak, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu napáda rozhodnutie vydané Okresným súdom Martin v konaní sp.zn. 11C/311/2002 a rozhodnutie vydané Krajským súdom v Žiline v konaní sp.zn. 23Co/229/04, doplnil skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba na obnovu konania je podaná včas s poukazom na ust. § 403 a § 404 CSP a uviedol určitý, zrozumiteľný a vykonateľný žalobný návrh s tým, že žalobcu poučil, ako má zistené nedostatky odstrániť a poučil ho aj o možnosti kvalifikovaného zastúpenia v konaní.

5. Žalobca doručil Okresnému súdu Martin dňa 23.03.2023 podanie označené ako „podávam odpoveď na výzvu doručení žalobcovi dňa 21.03.2023 a žiadam o rozhodnutie súdu 10C v nerozsúdenej veci 11C podľa čl. 6 Dohovoru“, v ktorom uviedol, že napáda rozhodnutie súdu 11C, 23Co v celom rozsahu. Vo vzťahu ku skutočnostiam, ktoré majú svedčiť o tom, že žalobca je podaná včas, žalobca uviedol, že žaloba v sp.zn. 11C je podaná dňa 04.02.2002 včas podľa dôkazu zo dňa 17.01.2000 vzhľadom na preklúziu vo veci 11C. Výlučne vadami súd v sp.zn. 11C vec nerozsúdil od 04.02.2002 do dnes podľa § 216 CSP. Z dôvodu nerozsúdenia veci 11C o preklúzii za 21 rokov a bezdôvodnom obohatení žalovaného žaloba vo veci 10C je podaná včas. Žalobca uviedol, že sa domáha práva na spravodlivé súdne rozhodnutie o preklúzii v nerozsúdenej veci 11C o odškodné za invaliditu od 04.02.2002 do dnes, o určenie príčiny a žalobnej otázky sporu a vysporiadanie sa súdu s bezdôvodným obohatením

žalovaného v konaní o odškodné za invaliditu. Žalobca žiadal, aby konajúci súd povolil v konaní o preklúzií obnovu konania v nerozsúdenej veci.

6. Žalobca tvrdil, že súd vo veci sp.zn. 11C/311/2002 vadami konania zmenou príčiny a žalobnej otázky sporu o preklúzií spáchal trestný čin bezdôvodné obohatenie žalovaného. Trestným činom nerozsúdenej veci 11C o preklúzií vynesený rozsudok 11C je od samého začiatku neplatný a premlčacie lehoty nebežia. Žalobca navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní podľa žalobného návrhu súdu 11C/311/2002, 23Co/229/2004 o odškodné za invaliditu počas predmetnej PN, odstránil vady konania súdu 11C, 23Co a zmenil rozsudok v sp.zn. 11C/311/2002 tak, ako je uvedené vyššie v bode 3. v časti III. písm. a), b), c) odôvodnenia tohto rozhodnutia.

7. Podľa § 397 CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

8. Podľa § 398 CSP, žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

9. Podľa § 399 CSP, žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak.

10. Podľa § 403 ods. 1, 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

11. Podľa § 404 CSP, za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak

- a) bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo, neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,
- b) nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, alebo
- c) ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

12. Podľa § 405 CSP, odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

13. Podľa § 406 CSP, v žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje.

14. Podľa § 409 CSP, na konanie o žalobe na obnovu konania sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

15. Z podania žalobcu zo dňa 31.10.2022 je zrejmé, že žalobca vymedzil dôvody, pre ktoré navrhuje obnovu konania, pričom v žalobe uviedol - vymenoval všetky zákonné dôvody prípustnosti žaloby o obnovu konania v zmysle § 397 písm. a) až f) CSP. Vo vzťahu k dôvodu vymedzenému v § 397 písm. a) CSP žalobca uviedol, že súd 11C v pôvodnom konaní odmietol na žiadosť žalobcu vyžiadať od žalovaného asi 95 % dôkazov i znalecké posudky, ktoré má len žalovaný a podľa ktorých žalovaný plnil žalobcovi za trvalý následok po pracovnom úraze do 20.12.1999. Súd zatajil znalcom asi 95 % dôkazov z archívu žalovaného a vedome podvodne rozhodol tak, ako bude znieť budúci posudok. Naplnenie dôvodu vymedzeného v § 397 písm. b) CSP žalobca videl v tom, že možno vykonať znalecký posudok, ktorý má dať odpoveď na otázku, či trvalý následok po pracovnom úraze z 01.08.1977, po vykonaných operáciách v r. 1980, 1983 a invalidita chrbtice žalobcu od r. 1988 sa žalobcovi vyliečili od 20.12.1999 v priamej príčinnej súvislosti s dôkazom o tretej operácii chrbtice v máji 2002. Naplnenie dôvodu vymedzeného v § 397 písm. c) CSP žalobca videl v tom, že vo veci 11C o odškodné za invaliditu bolo korupciou - trestným činom sudcu rozhodnuté v neprospech žalobcu. Vo vzťahu k dôvodu vymedzenému v § 397 písm. f) CSP žalobca uviedol, že súd porušil základné ľudské práva žalobcu zaručené žalobcovi v čl. 48 ods. 2, 154c Ústavy SR, aj v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv tak, že zmenil príčinu sporu, žalobnú otázku o invalidite od 20.12.1999 podľa dôkazov zo dňa 17.01.2000, 30.05.2000 a o podanom žalobnom návrhu v dokazovaní nekonal ani nerozhodol podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv. Vo vzťahu k dôvodom vymedzeným v § 397 písm. d) a e) CSP žalobca neuviedol žiadne skutočnosti.

16. V predmetnom prípade sa teda žalobca podanou žalobou domáha povolenia obnovy konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 11C 311/2002 (ďalej aj ako „pôvodné konanie“) a obnovy konania, ktoré bolo vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp.zn. 23Co 229/2004.

17. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Vzhľadom na to je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Podmienkami prípustnosti každej žaloby na obnovu konania sú: spôsobilý predmet, voči ktorému návrh smeruje, zákonný dôvod obnovy, o ktorý sa návrh musí opierať, lehoty, počas ktorých musí byť žaloba na obnovu konania podaná, osoba spôsobilá k podaniu žaloby, osobitné náležitosti žaloby na obnovu konania a príslušnosť súdu na prejednanie žaloby na obnovu konania. Splnenie, resp. nesplnenie týchto podmienok je súd povinný skúmať z úradnej moci.

18. Tunajší súd sa oboznámil so spismi tunajšieho súdu (Okresného súdu Dolný Kubín) sp.zn. 5C/24/2019, 5C/64/2019 a 6C/18/2020, ktoré si pripojil za účelom preskúmania podmienok pre vedenie tohto konania.

19. Súd prvej inštancie z úradnej moci skúmal splnenie podmienok prípustnosti žaloby na obnovu konania (§ 397 a nasl. CSP) a z nich primárne včasnosť podania žaloby. Uvedenie skutočností, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, je osobitnou náležitosťou žaloby na obnovu konania, ktorú takto vymedzuje ust. § 406 CSP. Zákon rozoznáva subjektívnu a objektívnu lehotu, v ktorých je potrebné podať žalobu na obnovu konania. Subjektívna lehota je tri mesiace a plynie odo dňa, kedy sa ten, kto žalobu podáva, mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania alebo odo dňa, kedy ho mohol uplatniť a objektívna trojročná lehota plynie od právoplatnosti rozhodnutia, pričom v prípadoch taxatívne vymenovaných v ust. § 404 CSP je možné žalobu na obnovu konania podať aj po uplynutí objektívnej trojročnej lehoty. Subjektívna lehota môže plynúť len v rámci objektívnej lehoty a musí byť vždy dodržaná, pričom preukázanie skutočností, že bola zachovaná, zaťažuje toho, kto žalobu na obnovu konania podáva. Na základe uvedenia - preukázania týchto skutočností súd rozhodujúci o žalobe na obnovu konania posudzuje, či ide o včas podanú žalobu.

20. Žalobca včasnosť podanej žaloby na obnovu konania odôvodňoval tým, že súd 11C zmenil príčinu sporu a žalobnú otázku sporu o preklúzii od 20.12.1999 v konaní 11C o odškodné za invaliditu chrbtice žalobcu od r. 1988, čo je vadou konania súdov vo veci sp.zn. 11C. Výlučne vadami konania súd 11C a nasl. vec nerozsúdil o preklúzii od 04.02.2002 do dnes podľa § 216 CSP. Žalobca tvrdil, že z dôvodu nerozsúdenia veci 11C o preklúzii za 21 rokov a bezdôvodnom obohatení žalovaného žaloba na obnovu konania je podaná včas.

21. Z rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 11CI311/2002-133 zo dňa 10.02.2004 (nachádzajúceho sa v spise tunajšieho súdu sp.zn. 5C/24/2019), (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), vyplýva, že žaloba žalobcu proti žalovanému - Tlačiareň Neografia, a.s., Martin, ktorou sa domáhal zaplata sumy

13.896,20 Kč s príslušenstvom, bola v celom rozsahu zamietnutá, pričom súd žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 11C 311/2002-133 zo dňa 10.02.2004 bol následne potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 23Co 229/04-171 zo dňa 13.07.2004, právoplatným dňa 26.10.2004. Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 11C/311/2002-133 zo dňa 10.02.2004 tak nadobudol právoplatnosť dňa 26.10.2004.

22. Súd preskúmaním podanej žaloby zistil, že podanú žalobu na obnovu konania je potrebné odmietnuť ako oneskorene podanú, a to s poukazom na ustanovenia § 403 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 121 ods. 3 až 5 CSP, § 413 ods. 1 písm. a) CSP. Žalobca tvrdil, že žaloba je podaná včas, pretože v pôvodnom konaní, v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 11C/311/2002, vec žalobcu nebola rozsúdená. Toto tvrdenie žalobcu však nie je pravdivé. V konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 11C/311/2002 bol vo veci žaloby žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 13.896,20 Kč s príslušenstvom titulom náhrady za stratu na zárobku po dobu práceneschopnosti, vydaný rozsudok, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.10.2004 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č.k. 23Co 229/04-171 zo dňa 13.07.2004. Uvedený dátum právoplatnosti napadnutého rozhodnutia bol určujúci pre plynutie objektívnej trojročnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Je teda nepochybné, že od právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 11C/311/2002-133 zo dňa 10.02.2004 do dňa podania žaloby na obnovu konania, t.j. dňa 31.10.2022, uplynulo 18 rokov. Z uvedeného je zrejmé, že žaloba na obnovu konania nebola podaná v rámci trojročnej objektívnej lehoty (§ 403 ods. 2 CSP).

23. Pre plynutie subjektívnej trojmesačnej lehoty sú podstatné dôvody obnovy konania vymedzené žalobcom a čas, kedy sa žalobca o tvrdenom dôvode obnovy dozvedel alebo čas, odkedy ho mohol uplatniť (§ 403 ods. 1 CSP). Pokiaľ žalobca ako skutočnosti, ktoré mali svedčiť o tom, že žaloba je podaná včas, uvádzal nerozsúdenie veci od 04.02.2002 doposiaľ, tak súd musí konštatovať, že žaloba nebola a nemohla byť podaná ani v subjektívnej trojmesačnej lehote, ktorá začína plynúť, odkedy sa žalobca mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Je predsa nespochybniteľné, že vo veci rozhodnuté právoplatne bolo, t.z. vec bola meritórne „rozsúdená“, o čom sa žalobca dozvedel v roku 2004, kedy bolo v pôvodnom konaní v jeho veci právoplatne rozhodnuté. Preto tvrdenie o údajnom nerozsúdení veci uvádzané žalobcom ako skutočnosť, ktorá má svedčiť o včasnom podaní žaloby na obnovu konania, nemôže obstáť.

24. Zákon pripúšťa podanie žaloby na obnovu konania aj po uplynutí objektívnej lehoty troch rokov po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia z dôvodov taxatívne vymedzených v ust. § 404 CSP, avšak za predpokladu, že zostane zachovaná subjektívna trojmesačná lehota podľa § 403 ods. 1 CSP. Podľa ust. § 404 písm. c) CSP, za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 CSP po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e). Zo žaloby žalobcu vyplýva, že tento odôvodňoval prípustnosť žaloby na obnovu konania o.i. aj dôvodmi uvedenými v ust. § 397 písm. c) až e) CSP, pričom jeho bližšie odôvodnenie prípustnosti žaloby z týchto dôvodov je uvedené vyššie v bode 16. tohto odôvodnenia. Súd preto skúmal včasnosť podania žaloby v intenciách vymedzenia týchto dôvodov a skutočností uvedených žalobcom.

25. Hoci žalobca tvrdil, že bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu (a jeho asi 80-tich kamarátov) v pôvodnom konaní - žalobca uvádzal trestný čin korupcie, toto tvrdenie nepodložil žiadnym dôkazom. Iba tvrdenie žalobcu bez bližšieho uvedenia skutočností, na podklade ktorých by prinajmenšom bolo možné nadobudnúť podozrenie, že mohol byť v pôvodnom konaní spáchaný trestný čin sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní, v dôsledku čoho bolo rozhodnuté v neprospech žalobcu, pre založenie prípustnosti žaloby na obnovu konania nestačí. Od vydania rozhodnutia v pôvodnom konaní, prešlo viac ako 18 rokov, čo je dostatok času na to, aby žalobca podal napr. trestné oznámenie, pokiaľ sa domnieval, že bol spáchaný trestný čin. Žalobca nepreukázal, že by tak doposiaľ urobil. Iba nepreukázané tvrdenie žalobcu o spáchaní trestného činu, ktoré, ako sa javí, tkvie v nesúhlase a nespokojnosti s procesným postupom súdu v pôvodnom konaní a v nespokojnosti žalobcu s výsledkom pôvodného konania, nemôže samé o sebe založiť danosť dôvodu prípustnosti žaloby na obnovu konania podľa § 397 písm. c) CSP.

26. Žalobca ďalej síce v podanej žalobe uvádzal ako dôvod obnovy konania citáciu ust. § 397 písm. d) a e) CSP, avšak k týmto dôvodom bližšie neuviedol nič, a teda nepoukázal na žiadne rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, v ktorom by bolo vyslovené, že napadnutým rozhodnutím či

pôvodným konaním boli porušené jeho základné ľudské práva alebo slobody a taktiež nešpecifikoval rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, s ktorým by malo byť napadnuté rozhodnutie v rozpore. Vo vzťahu k dôvodu vymedzenému v § 397 písm. f) CSP žalobca uviedol, že súd porušil základné ľudské práva žalobcu zaručené žalobcovi v čl. 48 ods. 2, 154c Ústavy SR, aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv tak, že zmenil príčinu sporu, žalobnú otázku a o podanom žalobnom návrhu v dokazovaní nekonal ani nerozhodol podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv. Konajúcemu súdu nie je známe žiadne rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým by bolo konštatované, že napadnutým rozhodnutím súdu v pôvodnom konaní, resp. jeho procesným postupom boli porušené základné práva a slobody žalobcu a nie je mu známa ani nekonformnosť napadnutého rozhodnutia s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie, resp. rozhodovacou činnosťou Rady Európskej únie alebo Komisie. Súd zároveň nezistil naplnenie dôvodu v zmysle § 397 písm. f) CSP a síce, že by sa niektorá zo strán napadnutého rozhodnutia domáhala jeho uznania alebo výkonu v inom členskom štáte Európskej únie.

27. Zo žaloby žalobcu zároveň vyplynulo, že žalobca sa domáha obnovy konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp.zn. 23Co/229/2004, ktoré bolo vedené na základe odvolania žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 11C 311/2002-133 zo dňa 10.02.2004, konkrétne voči uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 23Co 229/04-171 zo dňa 13.07.2004, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok (napadnuté rozhodnutie) prvostupňového súdu. Žaloba žalobcu tak smeruje voči rozhodnutiu súdu, proti ktorému nie je prípustná, vzhľadom na to, že obnovou konania možno napadnúť právoplatný rozsudok alebo právoplatné uznesenie súdu iba v prípadoch uvedených v ust. § 398 CSP, medzi ktoré potvrdzujúce rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č.k. 23Co 229/04-171 zo dňa 13.07.2004 nespadá.

28. Súd záverom konštatuje, že žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy. Na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého žalobou na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 397 CSP.

29. Na základe vyššie uvedených skutočností súd žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 11C/311/2002 podľa § 413 písm. a) CSP odmietol ako oneskorene podanú (výrok I. tohto uznesenia). A žalobu na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp.zn. 23Co 229/2004 odmietol podľa § 413 písm. c) CSP, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému nie je prípustná (výrok II. tohto uznesenia).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 357 písm. c) CSP, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a jeho podpísania) a § 127 ods. 2 CSP (uvedenie spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).